

Avelsarbete på gott och ont

Underliga saker hända än i våra dar minsann. Trots IT, faxar och allmänt datainfo och vad det nu heter allt så finns det info och viktig sådan som inte sprids! Man kan undra varför. I det här fallet har utebliven information kostat mycket möda och besvär samt uteblivna livsviktiga inkomster.

^ Mikael Hauk och säkert flera andra också har nu i flera år förlorat de flesta bisamhällena på snön i vårvintern och ingen tycks veta varför. Jag frågade P-O Gustavsson, han sa att några samhällen gav sig ut delvis och så vidare. Mats Blomstedt gav likadana svar. Det som hände Mikael var ju att mycket välfyllda lådor, 10 ramar bin som var mogna för nästa låda, helt plötsligt började flyga ut på snön och annat dåligt väder tills endast drottningen och någon ram med bin återstod, katastrof alltså!

1993 skriver Ulf Gröhn om detta "misstag i avelsarbetet!, och

mycket har man hört om Buckfast.

Han visar en stamtavla där beteckningen "S" finns med hela vägen och skriver.

S står för Sahariensis. Materialet hämtades hem från Buckfast av Erik Österlund. Sahariensis i korsning med Buckfast ger drottningar med enastående fruktsamhet som bygger upp oerhört stora samhällen. En nackdel med sahariensis-arvet är att man kan få bin som flyger ut för mycket på vintern med försvagade samhällen som följd.

En kortare tid för det täckta ynglet kan ge en fördel i samband med varroan.

Broder Adam har alltid tryckt hårt på att drottningar med arv från sahariensis icke bör friparas.

Så långt Ulf Gröhn.

Mina erfarenheter av Buckfast är små men att F1 korsningar blev mycket arga kommer jag väl ihåg, och att när jag skulle

vandra till ljunger så var låda 1 fylld med säkert 20-25 kg pollen! Tungt och var skulle drottningen lägga ägg? Stilla byte i augusti råkade jag också ut för vilket innebar mycket pucker i maj på grund av dålig parning så sent. Det ska bli mycket intressant att jämföra nu till våren då vi köpt in 35 stycken Buckfast och 11 gula samhällen. Dom ska skärskådas eftersom förre ägaren anses vara mycket duktig och seriös och odlat och sålt mycket drottningar. Buckfast har Skövdeföreningen haft nu i över 10 år med egen parningsstation.

Jag har flera historier att berätta om oerhört arga Buckfastbin men jag nöjer mig med en om en man som kom till sitt sommarställe i Skövde trakten. Intill tomten var ett rapsfält 250 m brett och där stod 5 st Buckfastsamhällen på andra sidan. Han började gräva i sitt trädgårdsland och efter en halv minut blev han och den övriga

familjen attackerade av bin så dom tvingades rusa in i huset och tillbringa resten av kvällen där, rejält stuckna. Mycket dålig reklam för vår kära näring eller hur?

Ja så kan det gå när vi som Ulf Gröhn säger plockar i generna. Vi lär få fler avarter i jakten på pengar och varroaresistenta bin. Vi vill väl ha hanterbara bin som håller sig friska och ger goda skördar och det har vi väl redan många av oss. Måste man plocka gener över nästan hela jordklotet? Jag tror att tiden är den bästa hjälpen, med tiden ser vi vad som fungerar bäst. Har vi tid undrar jag? Vid pennan

Kenth-Inge Wallgren